

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 137

гр. Бургас , 01.04.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на първи април, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател: Веселка Г. Узунова
Членове: Таня Д. Евтимова
Александър Д. Муртев

като разглежда докладваното от Веселка Г. Узунова Въззивно частно
гражданско дело № 20212100500433 по описа за 2021 година

v

Производството по делото е по реда на чл.274 ГПК и е образувано по частна жалба на "Водоснабдяване и канализация"ЕАД гр.Бургас,представявано от гл.юрисконсулт Златева против определение №260131 от 18.11.2020г.,постановено по гр.д. №353/2020г.по описа на РС гр.Средец,в частта,с която районният съд е прекратил производството по делото по отношение на ответницата М. В. Г..

Жалбоподателят е обжалвал определението в срок,като е изложил оплаквания за незаконосъобразността му и моли за отмяната му от въззивната инстанция.Не сочи нови доказателства.

Препис от частната жалба е връчен на ответницата Г.,която е депозирала в срок писмен отговор,в който изразява становище за неоснователността и.Моли определението на СрРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.Претендира присъждане на разноси за възнаграждение на упълномощения от нея адвокат Ю. в размер на 300 лева.

Частната жалба е допустима,подадена е от страна в първоинстанционното производство,в законоустановения срок,внесена е държавната такса за обжалването.

По същество въззивният съд намери частната жалба за неоснователна,а обжалваното определение за правилно,законосъобразно и обосновано от доказателствата по делото по следните съображения:

Пред РС-гр.Средец ищецът "ВиК"ЕАД е предявил иск с правно основание чл.79 ЗЗД и чл.86 ЗЗД вр.с чл.53 ЗН вр.с чл.8 ал.4 ЗН срещу законните наследници на И Г П или при условията на евентуалност- срещу община Средец,като е твърдял,че между дружеството и И П е възникнала и съществувала облигационна връзка по договор за доставка на питейна

вода,като починалият е имал задължения за заплащане на предоставената му услуга,съгласно издадени фактури,които не е заплатил приживе. Претендирано е осъждане на законните наследници на починалия длъжник да заплатят дължимите суми,а при условията на евентуалност в случай на отхвърляне на исквете срещу първия ответник,да бъде осъден вторият ответник-община Средец.

По делото е представено удостоверение за наследници на И Г П,от което се установява,че е починал на 15.07.2018г.и е оставил за свои законни наследници двамата си сина- Г И П и М И П. Ищецът е представил с исковата молба удостоверения,издадени от СрРС,от които е видно,че синовете на починалия И П са извършили отказ от наследството му,вписан в особените книги на СрРС през 2018г.От удостоверението за наследници е видно,че починалият е имал две сестри- М Г Т и С И В,която е починала на 22.01.2011г.и е оставила за свой наследник дъщеря си М. В. Г..С исковата молба е представено и удостоверение за отказ от наследството на Палов,направено от живата му сестра М Т.След представянето на удостоверението за наследници по делото ищецът е насочил иска си само срещу М. В. Г. ,за която не е разполагал с информация да е направила отказ от наследство.След получаване на препис от исковата молба ответницата Г. е представила в срок писмен отговор,в който е възразила срещу допустимостта на иска срещу нея,тъй като и тя е направила отказ от наследство.Представила е удостоверение №117 от 07.02.2020г.издадено от СрРС ,от което е видно,че Г. се е отказала от наследството на И Г П и отказът е вписан в особената книга на съда.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя,че производството по делото е прекратено незаконосъобразно,тъй като отказът бил извършен едва на 07.02.2020г.,поради което е налице определено противоправно поведение,насочено към избягване на отговорността за ликвидни и изискуеми парични задължения,свързани с експлоатирането на недвижим имот.Отказът от наследство не е обвързан със срок,а в случая той,както и отказите от наследство на останалите законни наследници от предходни редове,са направени преди предявяването на иска. Ответницата Г. е роднина по съребрена линия на починалия Палов и е негов наследник от четвърти ред,придобила право да го наследи след откази от наследство на низходящите му синове -наследници от първи ред и отказ от наследство от живата му сестра- наследник от трети ред.Тъй като всички призовани към наследяване живи роднини на И П са се отказали от наследството му преди предявяване на иска,ищецът е следвало да обоснове правния си интерес от насочване на иска си само срещу ответницата Г.,което не е било сторено.Правилно и законосъобразно районният съд е приел,че Г. също,както и останалите отказали се от наследство законни наследници на Палов е ненадлежна страна в производството по делото,тъй като с валидно направения отказ от наследство,вписан по предвидения в закона ред,са настъпили правни последици,изразяващи се в заличаване на наследственото правоприемство .Неоснователни са и доводите на жалбоподателя,че настоящото производство следва да бъде спряно,тъй като ищецът разполага с възможност да предяви иск по чл.56 от ЗН.Съдът няма процесуално задължение да съобразява възможностите на ищеца за предявяване на искове,а съобразява твърденията в исковата молба и представените доказателства,които в случая сочат на безпротиворечив извод,че всички наследници по закон на починалия И Г П са се отказали от наследството му по предвидения в закона ред,което предпоставя прекратяване на производството по делото спрямо тях и разглеждане на допустимия,предявен от ищеца при условията на евентуалност иск срещу Община Средец.

Водим от горните съображения въззивният съд намери,че обжалваното определение на СрРС следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода от обжалването, право на присъждане на разноси има ответницата по частната жалба М.Г., която е претендирала присъждане на разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева. Представен е договор за правна помощ, в който е посочено, че договореното възнаграждение е 300 лева, като защитата се осъществява при условията на чл.38 ал.1 т.2 и т.3 ЗА. Съгласно чл.9 от Наредба №1/2004г. за изготвяне на отговор на жалба без процесуално представителство, минималното възнаграждение е 300 лева, поради което и съдът няма основание да редуцира размера на претендираната сума за разноси.

Мотивиран от гореизложеното Бургаският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

v

ПОТВЪРЖДАВА определение №260131 от 18.11.2020г., постановено по гр.д. №353/2020г. по описа на РС гр.Средец, в частта, с която районният съд е прекратил производството по делото по отношение на ответницата М. В. Г..

ОСЪЖДА "Водоснабдяване и канализация" ЕАД гр.Бургас с ЕИК -812115210 ДА ЗАПЛАТИ на М. В. Г. с ЕГН- ***** сумата от 300/триста/ лева разноси в настоящото производство.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____